

۲۶۱- ای یاران الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۶۱- ای یاران الهی

ای یاران الهی، در این دم در حدیقه رضوان با سائر دوستان مألوفیم و مانوس معروفیم و محسوس بیاد یاران رحمانی و بذکر حبیبان روحانی پردازم و بملکوت اسرار تضرع و زاری نمایم و الطاف پروردگار جویم و موهبت خداوند مهربان خواهم شور و وله طلبم و جذب و فرح خواهم سرور و حبور جویم و از نعمات طیور بر حیرت و مسرت افزایم. ای یاران روحانی، موهبت آسمانی در جلوه و ظهور است و الطاف ربّانی مانند باران بهاری انوار پراشراق است و آفاق روشن بنور میثاق شرق منور است غرب معطر است عالم وجود در حرکت است حیز امکان زنده بروح عنایتست. سکون جائز نه قرار سزاوار نیست صبر بی ظفر است خمودت مورث کدر است شمع را افروختن لازم پروانه را جان سوختن واجب عندلیب را فغان سحری باید و مرغان چمن را نعمات بدیع شاید بلبل بی نغمه بی نواست و شجر بی ثمر بی بهاست. تا توانید نار عشق برافروزید و حجابات اوهام بسوزید و آهنگ بدیع بنوازید و از آتش راز و نیاز بگدازید. الطاف حضرت رحمان بی پایانست و فضل و جود خداوند منان بحر بیکران. تا کی ساکتید و صامت و تا چند راقدید و خامد؟ از الطاف جمال مبارک امید چنانست که مانند بحر موج شوید و بمثابه سراج و هاج گردید و لوله ئی در آن سامان اندازید و شعله ئی بجان غافلان زنید تأیید دمبدم است و توفیق همعان و هم قدم.

ORIGINAL

AUDIO